

Forslag til folketingsbeslutning om udarbejdelse af forslag til en ændret struktur for København, Frederiksberg, Dragør og Tårnby kommuner.

Af Agerschou (SF) m.fl.
(Fremsat 24/10 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Forslaget går ud på, at regeringen skal nedsætte et udvalg, der skal udarbejde et forslag til ændring af den kommunale struktur i et område bestående af Københavns, Frederiksberg, Dragør og Tårnby kommuner. Forslagsstillerne tænker sig, at amtsfunktionerne for de fire kommuner skal samles i et Københavns byamt, og at der inden for byamtets område skal oprettes ca. 20 kommuner, herunder 16 inden for det nuværende Københavns kommunes område. Man tænker sig desuden, at dette byamt og bydelskommunerne skal have tilført økonomiske ressourcer fra hovedstadsområdet andre kommuner og amtskommuner.

Jeg synes, vi skal lade spørgsmålet om Frederiksberg, Tårnby og Dragør være ude af billedet – det vil jeg i hvert fald gøre i det, jeg siger nu – men ellers har jeg egentlig ganske megen forståelse for det foreliggende forslag, hvis væsentligste punkt efter min mening er forslaget om oprettelse af de ny bydelskommuner først og fremmest ved opdeling af den nuværende Københavns kommune.

Af bemærkningerne til forslaget kan jeg se, at begrundelsen for den foreslåede opdeling er ønsket om at give beboerne muligheder for at få indflydelse på de kommunale beslutninger.

Hertil kan jeg sige, at jeg er helt enig i intentionerne med at styrke nærdemokratiet. Blot mener jeg, at dette kan ske på andre og måske bedre måder end forslagsstillerens, og jeg skal her henvisne til det udvalg, jeg har nedsat for netop at se på Københavns kommunes styre. Dette udvalg har jeg udtrykkelig bedt om at undersøge bl.a. styrelsesmæssige spørgsmål i forbindelse med en eventuel henlæggelse af beslutningsmyndighed i kommunale anliggender til lokalråd, der direkte er

valgt af lokalbefolkningen. Det skal det udvalgsarbejde altså også tage sig af.

Lad nu dette udvalg få lov til at gøre sit arbejde og lad os så se på, hvilke forslag udvalget kommer med om en øget borgerindflydelse. Udvalget skal afslutte sit arbejde sådan, at eventuelt lovforslag kan fremsættes i folketingssamlingen 1987–88, og det vil give rimelig tid til at tilrettelægge eventuelle nyordninger med ikrafttræden fra valgperiodens begyndelse 1. januar 1990.

Diskussionen om at fratage Københavns og Frederiksberg kommuner de amtskommunale opgaver har vi jo haft før – senest for halvandet år siden, da vi gjorde hovedstadsrådet permanent. Af den grund, og fordi spørgsmålet efter det foreliggende forslag forudsætter, at Københavns kommune skal nedlægges som selvstændig kommune, mener jeg ikke, det er det rette tidspunkt for en genoptagelse af dette spørgsmål.

Hvad angår den økonomiske del af forslaget, har jeg lyst til at sige, at det er regeringens opfattelse, at de særlige foranstaltninger over for Københavns kommune, der blev vedtaget af folketinget i maj i år, og som indebærer en ekstraordinær økonomisk hjælp til kommunen på i alt 300 mill. kr. pr. år i perioden 1986–90, i meget vid udstrækning vil afhjælpe Københavns kommunes økonomiske vanskeligheder. Det har været en forudsætning for regeringen, at kommunen med denne ekstraordinære hjælp selv må foretage den fornødne tilpasning og omstilling og bruge disse midler til hjælp hertil.

Jeg må også gøre opmærksom på, at det er regeringens opfattelse, at den særlige udligningsordning for kommunerne i hovedstadsområdet i tilfredsstillende omfang løser de økonomiske problemer, der følger af, at hovedstadsområdet udgør et sammenhængende bysamfund.

Min konklusion er derfor, at regeringen ikke kan anbefale det foreliggende forslag til folketingsbeslutning til vedtagelse, men at vi altså arbejder videre med Københavns kommunes styringsproblemer i det udvalg, der er nedsat i indenrigsministeriet.

Tove Lindbo Larsen (S):

Beslutningsforslaget er fremsat, fordi SF mener, der er behov for en total strukturændring i de indre dele af hovedstadsregionen,